

Als weten de werkelijkheid is
en geloven de droom
dan is hopen
de brug.

Peter Deltour

Hopen, geloven en liefhebben
hebben met elkaar gemeen,
dat je ze nooit kan moeten.
Ze zijn genade.
Ze zijn een godsgeven.

Peter Deltour

hoop

Je mag je een
gelukkig mens prijzen
als er mensen om
je heen zijn
die je niet in de steek laten.

Je mag je een
gelukkig mens prijzen
als mensen je hart verwarmen,
mensen die je verdriet zien,
mensen die je ook
optillen en opbeuren.
Mensen van wie
ook **hoop** uitgaat,
omdat ze je niet vergeten.

Je mag je een
gelukkig mens prijzen –
ook al word je getroffen
door ongeluk,
verdriet en moeite -
als er mensen zijn
die je steunen,
mensen met handen
die meedragen,
mensen met **handen vol hoop**
die je last verlichten.

Je mag je een
gelukkig mens prijzen
vanwege die mensen
die je een glimp doen
opvangen van het
menslievende Gelaat
van de Onzichtbare
**die hoopt dat je goede
hoop kunt behouden.**

Marinus van den Berg

hoop wil telkens herbeginnen...

God houdt niet op te blijven zaaien langs de voren van de geschiedenis, die zo vaak open wonden zijn. Als een strenge vorst de oogst vernielt, zaait de boer in de lente opnieuw. De God van alle leven riskeert het telkens opnieuw. Omdat Hij als geen andere zaaier weet heeft van dat stukje goede aarde in elk mensenhart. Dit zegt Jezus ons eigenlijk ook: "Je ziet de rotsblokken, de distels en doornen, de betreden paden, de vogels die het zaad roven. Maar wat jullie nog veel meer zouden moeten zien, is dat er altijd ergens goede grond aanwezig is waar het zaad wél opschiet, maar jullie weten niet waar. Kijk dus niet naar al wat het zaad belet uit te groeien, maar zaai !"

De toekomst begint vandaag – **hoop jij mee?**

Mogen we een nieuwe toekomst voor de kerk, of beter: voor het christelijk geloven verhoppen? Paus Franciscus maakt zo'n toekomst concreet door te handelen in de lijn van Jezus. Ook voor hem is wet en theorie en theologie van ondergeschikt belang. Wat éérs komt is de praktijk, de pastoraal. Iedere dag kan je je aan een nieuwe verrassing verwachten! Hij stelt evangelische handelingen, spreekt **evangelische woorden die hoop en leven geven**, op de eerste plaats aan de armen, zwakken en uitgestoten. Franciscus toont ons hoe het kan: de weg van Jezus verder trekken, in nieuwe vormen voor een grondig nieuwe tijd in de 21e eeuw. Laten we **werk maken van een fundamentele houding van hoop**: uitkijken en uitspreken van alles wat goed is, het leven bevrijdt en bevordert. Als profetisch tegengewicht tegenover de gelatenheid, de wanhoop, de angst van zovelen vandaag.

Marc Van Tente

Wat ziet u als u aan een jongere denkt?

Dan zie ik een jongen of een meisje op zoek naar een eigen weg, vol verlangen om al lopend te vliegen, de wereld openlijk tegemoet tredend en de horizon bekijkend met ogen vol hoop, toekomst en ook illusies. De jongere loopt net als de volwassenen op twee voeten. Maar de volwassenen houden die min of meer parallel, terwijl de jongere altijd één voet voor de andere zet, gereed om te vertrekken, te ontsnappen, altijd naar voren gericht. Met jongeren praten betekent praten over beloften en ook praten over vreugde. Een jongere is een belofte van het leven, hij bezit een bepaalde ingewortelde vasthoudendheid: hij is dwaas genoeg om zich illusies te maken maar heeft ook het vermogen om teleurstellingen die uit die illusies kunnen ontstaan, te boven te komen.

Paus Franciscus, God is jong

HOOP

Juist wanneer er **geen hoop meer is**
-alleen maar zee en woestijn-
dan zeggen dat er een uitweg is
dwars door die zee en woestijn.

Juist wanneer er **geen hoop meer is**
-alleen ogen vol angst-
dan zeggen dat er toch nog hoop is
voor mensen zo vol angst.

Juist wanneer er geen drinken is
-alleen de steenharde rots-
dan zeggen dat er te drinken is
uit die steenharde rots.

Juist wanneer er geen God meer is
-alleen de mensen op weg-
dan durven te zeggen
dat er een God is
bij de mensen op de weg.

Ons leven is een voortdurend beginnen.

Elk begin wordt gekenmerkt
door **hoop**, verwachting en belofte.
Bij elk begin wordt het leven nieuw,
aantrekkelijk, spannend.

Elk begin draagt in zich de vervulling
van wat het belooft,
maar de onzekerheid werpt ook
haar schaduw over elk begin.

Wie heeft er al niet eens gezegd:
"Was ik daar maar nooit aan begonnen?"

Als we aan iets nieuws beginnen,
valt niet te voorzien
wat er van terecht zal komen.

Al geven we vaak iets op,
toch beginnen we altijd weer opnieuw.

Zo krijgt ons leven gestalte.
Wie in staat is te herbeginnen,
is ook in staat te leven.

"Ik durf tegen leerlingen wel eens zeggen: 'Ik geloof niet in God.' Vaak zitten ze immers over God vol negatieve vooroordelen. In de God van hun verbeelding geloven zij niet, en ik eigenlijk ook niet. Dus kan ik beter meteen zeggen dat ik niet geloof in de God aan wie zij denken. Eerst moet dat godsbeeld wijken. Dan pas komt de weg opnieuw vrij voor een ander gesprek met een ander uitgangspunt en een ander verloop.

'Als je geen God-gelovige bent, wat ben je dan wel?' vragen de leerlingen. Mijn repliek: 'Ik ben een christen'.

Een christen is niet op de eerste plaats met God bezig, wel met Jezus Christus. Wat Hij zegt en doet, dat boeit mij. Wat mensen wereldwijd over Hem denken, waarom zij Hem liefhebben of Hem haten, dat houdt mij bezig. Hoe Hij over God spreekt, daar wil ik naar luisteren. Het gesprek in de klas neemt een andere wending. Wat vind ik zo bijzonder aan Jezus? De uitwisseling komt op gang. Er is voor en tegen. Heb ik enkele leerlingen voor Jezus gewonnen? Neen, zo eenvoudig ligt het niet. Ik heb hen wel even weggetrokken van een godsbeeld dat niet gelijk op de Vader van Jezus Christus, en hun ogen gericht op Hem die het verschil maakt: Jezus Christus.

Herbeginnen bij Jezus Christus: een andere keuze hebben we niet. Op dat punt staan we voor dezelfde opdracht als de apostelen in de eerste tijd van de Kerk. Goden zijn er genoeg, grote en kleine, oude en nieuwe, progressieve en conservatieve. Alleen is de Vader van Jezus Christus met geen andere God gelijk te stellen. Voor dat verschil is Jezus mens geworden, heeft Hij geleden en is Hij gestorven. Over dat verschil: daarover moet ik het als christen hebben."

uit: Johan Bonny, Herbeginnen bij Jezus Christus, Halewijn, 2018